

Ordføreren: Jeg skal, hvad disse Paragraffer angaaer, alene henvide til, hvad der findes i Betænkningen Sp. 139—40. Det høitærede Thing vil deraf see, at der med Undtagelse af et Forslag, der er stillet af et Mindretal, ikke er fundet Anledning til at stille noget Ændringsforslag, men kun til at meddele en Oplysning og gjøre en Henstilling til Ministeriet. Den Henstilling, der findes under Nr. 2 til § 11 af et Mindretal af Udvalget, skal jeg overlade det ærede Medlem selv at motivere.

Tscherning: Jeg har til § 6 i Finantsloven, som omfatter samtlige Udgifter, stillet et Ændringsforslag, fremskaldt ved en Bestemmelse, udgaaet fra Rigsraadet, ifølge hvilken den ved Forsfatningen af 2den October 1855 Kongeriget paahvilende Andeel til Fællesmonarchiets Finantsfer, som var 60 pCt., er bleven forandret til 62 pCt. eller forøget med 2 pCt. for den toaarige Finantsperiode, for hvilken der af Rigsraadet sidst blev givet Bevilling, eventuelt, som det hedder i Loven, altsaa under Forudsætning af en Afregning. For at blive rigtig opmærksom paa Betydningen af den af mig foreslaaede Tilfættning til § 6, skal jeg tage mig den Frihed at oplæse „Lov om foreløbig Fordeling paa Landsdelene af Tilskuddet til Monarchiets fælles Udgifter i Finantsperioden 1860—62.“ Det er altsaa en foreløbig Fordeling, som denne Lov gaaer ud paa, og Loven selv siger, efter Indledning: „Af det Beløb, hvormed Monarchiets fælles Udgifter maatte overstige dets fælles Indtægter, udredes i Finantsperioden fra den 1ste April 1860 til den 31te Marts 1862 af Kongerigets særlige Indtægter, foruden de i Forsfatningslovens § 53 fastsatte 60 pCt. endvidere 2 pCt., hvorhos der for Hertugdømmet Slesvig . . .“ osv., her følger nu, hvad der vedkommer de andre Landsdele. — Der er saaledes ved denne Lov, som angaaer en foreløbig Fordeling, fastsat, at Tilskuddet af 60 pCt. endvidere skal forøges med 2 pCt., og Lovens slutter med: „Eventuelt forbeholdes nærmere Afregning“; altsaa under Forudsætning af, at Bestemmelsen ikke endelig blev bekræftet, forbeholdes en Afregning. Nu vil man er-

indre, at Slutningen af § 6 i Kongerigets Finantslov lyder saaledes: „Fremdeles bliver at udrede den paa Kongeriget faldende Andeel af det Beløb, hvormed de for det hele Monarchi fælles Udgifter maatte overstige de for Monarchiet fælles Indtægter.“ Denne Anerkjendelse i § 6 af Rigsraadets Berettigelse til gjennem en Bevillingsmyndighed at faae en vis Andeel tilskudt fra Kongeriget er jo gaaet ud fra den Forudsætning, som findes i Monarchiets Forsfatning, at denne Andeel skal beregnes efter 60 pCt. Nu har man fundet det fornødent eller rettere sagt rigtigt at forøge den med 2 pCt., idet man har anerkjendt, at Grunden dertil, en Opgjørelse af Folketallet nemlig, var billig. — Man meente i sin Tid, at man ved Fastsættelsen af 60,17 og 23 pCt. var gaaet ud fra et noget nær rigtigt Forhold efter Folketallet, men er siden kommen til den Erkjendelse, som man maatte ogsaa kunde have haft dengang, at det er rimeligt, at dette Forhold ifølge Folketallet ikke er ganske rigtigt, men at 62 pCt. for Kongerigets Vedkommende ligger Sandheden nærmere. Jeg gjør altsaa ikke i Realiteten nogen Indsigelse imod Tilfættet af disse 2 pCt., men jeg forsøger ved det Forslag, jeg har fremsat, at gjøre Stillingen fuldkommen klar; jeg tilraader og opfordrer Rigsdagen til at bevilge disse 2 pCt. for det kommende Finantsaar, saa der ikke kan opstaa nogen Tvivl om, om de skulle udredes af Kongerigets Finantsfer eller ikke, ligesom jeg haaber, at man vil gjøre det Samme næste Aar. Gaaer man ind paa denne Votering to Aar itræk, har man derved ryddet af Veien ethvert Tvivlsmaal, som kunde opstaa med Hensyn til den fra Rigsraadet udgaaede Lov. Man har fra Kongerigets Lovgivnings Side givet den sin Anerkjendelse; man har ikke undersøgt dens mere eller mindre tvingende Magt, men man har anerkjendt den og derved taget enhver Forlegenhed bort, som ellers kunde opstaa ved en nærmere Betragtning af de meget vanskelige Forhold, hvori vi befinde os. Jeg skal naturligvis ikke være Den, der indleder nogen Undersøgelse af Forholdenes Bestaand; jeg skal ikke udtale nogen nærmere Dom om den nævnte Lovs mere eller mindre tvingende Magt, det er ikke nødvendigt. Jeg foreslaaer roligt at un-